

Bărbații stăpâniți de pantof privesc conturile
modistelor de hârtii de valoare!

Cocona Gurădulce.

ANUNȚ.

Sub titlul

„Terția, trăsături critice de pe viața Românilor transilvăneni“

— și drept completare a scrierilor mele „Reunirea“ și „Almanachul S. Nicolae“ —

va apărea la începutul lunii Octombrie a. c. un nou studiu de aceeași estensiune, circa 200 pag. 8° mare.

După esperințele făcute cu aceste cărți, cari s'au desfăcut, dar prețul lor a rămas prin bunăvoința unor conștiințioși (?) librari, prieteni și colegi; — noia scriere se va tipări **numai într'un tiragiu restrins** și se va trimite **numai abonenților**. În chipul acesta însă mi se face cu puțință, ca se trimit această carte **francată** numai pe prețul jumătate, adică cu 2 coroane de exemplar, dând colectanților și de la 5 exemplare unul rabat.

Rog deci On. Public român, se aboneze la această scriere prin asignarea prețului la adresa mea de mai jos.

Totodată — în urma unor svonuri împrăsciate cu rea credință — aflu de lipsă a constatată, că cărțile mele nu sunt nici **oprite**, nici **total epuizate**, mai am din fie-care câte 150 es. și astfel ori-cine le poate comanda direct la mine cu prețul scăzut la 2 cor.

Și fiindcă în anumite cercuri se manifestă și **oare-care timiditate** la procurarea acestor cărți, observ că ele se pot comanda ușor pe o adresă fictivă **post-restante**.

Sibiiu, 15 Maiu 1904.

Prot. N. Maneguțiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Despărțăminte de mustră d'ale Astrei în Sibiiu și Blaj.

Despărțământul Sibiului aproape 20 de ani, decând conducători din Nuleni și Necapacitești stau în capul lui s'a călbejit cu desevrșire.

Estan acest despărțământ și-a ținut adunarea sa generală în casina română din Sibiiu, unde Partenie Cosma își ocrotește herghelia sa de sclavi, și-i hrănește cu fărmituri ziaristice căzute de pe masa Albinei, ear cocoana Cosma își paște găștele, și găscanii de încredere.

La adunare a participat un public corăspunzător puterii atrăgătoare a conducătorilor. Țăreni nici unul, nici batăr din Poplaca, unde acum trei ani, când cu adunarea generală a despărțământului, toți au ieșit din biserică lăsând pe domnii să se îndoape cu cultură și literatură.

Directorul despărțământului Dr. Lemény ocupânduși împreună cu trei celebrii membrii din comitet locul la masa presidială în prezența la șapte chibiți de onoare, ce încujurau masa, a deșchis adunarea generală cu următoarea viu aplaudata memorabilă cuvântare: „Domnilor

și doamnelor*)! Salutându-ve ve salut. Ce-i cultură și literatură toți știți. Asta o ved din hainele, ce purtați. Eu vreau să fac o nefăcută, un așa-numit „saltum mortale“! — Eu am un cvart, am bela, și zic trul-ultimo-cassa!“

Bravo au strigat în conglăsuire cei șapte chibiți suvăind din urechi ca filosofii dela târlă, când muștele înaintea apropierii unei tempestăți îi molestează.

Dr. Beu răspunzând la cuvântarea de deschidere a directorului despărțământului, pe basa actelor ce avea la mână, cu voce sonoră și cuvinte alese a susținut: „Eu am un cvint, am patru decari**) și zic: Contra trul, contra ultimo, contra cassa!“

Aplause prelungite au întonat cei șapte chibiți prevăzători, și-n fine au cântat în septet „Mopperli perdutto“ pe psaltichie!

După raportul cassarilor despre sumele întrate din punga președintelui, acesta, cu provocare la cuvintele moșului când calul încărcat cu ciubere i s'a răstogolit în abisul unei stânce „*paguba ca paguba, dar îmi plăcè cum marsă*“ a dechiarat adunarea generală a despărțământului închisă.

Filia Blaj a Astrei, o fată neglesă în creștere, și-a ținut adunarea sa generală din estan, ca și cea din Sibiiu, tot în casina din localitate.

Cu călcarea statutelor casinei, în sensul cărora mai mult de trei persoane nu-i iertat să se adune d'odată în casină, și fie-care e îndatorat să cetească mai întâiu „Unirea“, apoi „Rëveașul“, au participat la adunare 40 persoane.

*) Doamnele erau reprezentate prin cocoana Sift socia servitorului casinii. Culegătorul.

**) Adecă fete d'ale lui Ghib.

Numai trei nule mai lipsiau, și adunarea națională de pe Câmpul Libertății din 48 era completă.

Oare se nu mintă „Unirea“ raportând, că 40 de români s'au adunat *azi* în Blaj lângă Câmpul Libertății?

Ce curaj!

Dar ce blamaj!

Au participat, afară de câțiva membrii din comitetul despărțământului, un canonic și jumătate, câțiva profesori lipsiți de mijloace de a putea părăsi în timpul vacanțelor Piscul Târnavelor, câțiva studenți, moraliști, și teologi, cari au dat examenul atât de exelent, încât au fost provocați să-l mai repeteze odată, apoi popa Suci cu pălăria lui cea veche, despre care legenda povestește, ca nicicând n'a fost nouă. Acest din urmă — așa se zice — și-a declarat locuința sa în Blaj în permanentă, și n'o părăsește până ce nu i se dă congrua promisă.

Au mai participat la adunare și 13 meseriași din localitate, cari după ce s'au convins, că nimica nu-i de cârpit, în momentul, când s'a pornit cu discul, au părăsit în corpore adunarea.

Dar eu nici nu înțeleg ce au căutat cei 13 meseriași români la adunarea generală a despărțământului din Blaj, unde înțeligența conducătoare de geșeftării zidește noua aripă a internatului vancian cu pălmași din Petrisat, măestrii de zid, bărdași, templari etc. din Turda, Arad și Cluj?!

Ca și-n Sibiiu așa și-n Blaj nici un țaran n'a participat la adunarea despărțământului.

Lucru natural, în Blaj, ca și-n Sibiiu: Cultura și literatura nu-i pentru proști.

Prelegeri nu s'au ținut în adunarea generală a despărțământului Blaj. Dar cine, și pentru cine să se

și țînă? Era doar de lipsă să se împoarte buhe în Atena?

Directorul despărțămîntului, harnicul I. Gherman, accentuând, că fără armată nu se poate bate cu prostia, după ce a făcut secretarului său Dr. I. Raț, care prin hărnicia sa a dus despărțămîntul la malul, unde țigantul s'a înecat pe uscat, elogiile meritate, și-a depus mandatul său în mâinile adunării generale. Adunarea și-a ales un nou comitet, și director pe Ioan Fekete Negruț.

Speranța e deci motivată, că despărțămîntul Blajului sub conducerea noului comitet va face progrese, și în curînd se va arêta mai negru decît fekete.

După adunare membrii prezenți s'au întrunit la un splendid banchet cu patru piese în Strada Plăcintelor. Cele dintâiu trei piese le-au înghițit gol, a patra fără pâne. Șampanul l'a liferat societatea comerțială pe acțiuni fără dividende *Consumul* din fabrica sa proprie dela izvoarele Târnavei-mici.

Din toastele statutare-n Blaj încă din vremile lui Vancea et Mendel, pentru Rege și Papă, s'a ținut numai unul pentru regele Blajului „Sinberger“.

Dacă toate despărțămintele își vor lua de model pe cel din Sibiiu, ori pe cel din Blaj, atunci Astra va putea vagabunda cu fală prin Bănat, și Bănățenii tot mai mult se vor întări în credința despre adevărul proverbului lor: *Din Ardeal numai caii-s buni!*

Vlădicii lui Păcățian.

(De *Dr. Zeno*.)

Nenea Toader Păcățian
 Dormia dus ca un buștean
 Colo departe-n Bănat
 Și un vis greu l'a turburat
 Vis care l'a deșteptat.
 Și dacă s'a deșteptat
 La ochi zdravên s'a frecat
 Din fălci avam a căscat
 Apoi la drum a plecat
 În Timișoara s'a dus
 Unde, dacă a ajuns
 De Buchhandel a întrebat
 De unde și a cumpărat
 Un Tarambuch minunat.
 Și-n Tarambuch a cetit
 Și foarte s'a veselit
 C'acolo stă scriat
 Că visul ce l'a visat
 Însemnează bucurie
 Și înălțare-n domnie.
 Atunci nenea Păcățian
 Notărășel bănațan
 Întră oblu-n miliție,
 Și acolo scrie, scrie,
 Cât prosă, cât poezie
 Dar mai mult filosofie
 Dar și aia-n poezie
 Cum de pildă veți afla
 În una ce adresa
 Chir Păcățian într'o zi
 Lui moșul Alesandri:

„De aș fi eu Alesandri,
 Și tu ai fi-n locul meu —
 Și-ai comite o neghiobie
 Chiar cum am comis'o eu:
 „Mi-ai trimite din a tale
 Poesii un exemplar,
 Știi, de cele de onoare
 Cum primesc oamenii mari, —
 „Ce gândești c'aș face atunce?
 Cel puțin ți-aș mulțami,
 Fie chiar numai din buze
 Nu din boldul inimii!“

Cum vedeți aicea, Toader,
 [dă lectii l'Alesandri!
 Dar el, filosoful mare, nu
 [mi-se putu răbda
 Se nu dee sfaturi bune
 [„Unora“ și „Altora“:
 „Zece ani lucați la ele,
 Zece ani m'am chinuit
 Până versurile mele —
 Să vă placă — le-am tocmit;
 „Și voi vreți într'o clipită
 Peste ele se sburați,
 Și c'o critică pripită
 Dei colea se le atacați?! . . .
 „Rea, e rea aceasta cale! . . .
 Dacă vreți se criticați
 Chiar cât am lucrat la ele
 Zece ani le studiați! . . .“

Și cum „Unii“ n'aveau gustul
 Zece ani a studia
 Cerea ce scrisese Toader
 El grozav se supăra
 Apoi „Altora“ scria:

„Domnii mei!.. domni academici,
 Și mai știu ce rang aveți,
 Mari istorici, mari profesori
 Unii chiar și mari poeți!
 „Știți că-n mare *cheltuială*
 M'am băgat eu pentru voi,
 Trimițindu-ve „*Flori de toamnă*“
 Tot legate-n pânze moi??!..“
 Aci nenea Toader lecții
 Dă la domnii academici
 După ce mai înainte
 Dădu la Alesandri
 Și la „Unii“ și la „Alții“,
 Cum i-a dat lui Sziláși.
 Acum nenea Păcățian
 Din vârful Parnasului
 Privește cu un ochian
 Preste vârful nasului
 Și află că-n viitor
 El poate fi redactor.
 Deci atâta se scremu
 Păn' redactor se făcu,
 Astăzi Toader Păcățian
 La Telegraful Român
 Din Sibiu e redactor
 Dup'a inimei lui dor.
 Dar aci când a încăput
 Un lucru i s'a cerut:
 Vr'o invenție se facă
 Cât cu ea pe toți se-ntreacă.
 Acum nene Toadere
 Ciulește urechile
 Până cumva, doară-doară
 Vr'o ziuă, vr'un puiu de
 [cioară,

Ți-a veni în ziua mare
 Aducându-ți inspirație
 Pentru invenție mare.
 Astfel stând el supărat
 Nebeut și nemâncat
 Cu clopul pe ochi lăsat
 Cu nasul dăbălăzat
 Un somn greu l'a apucat
 Și în somn el a visat
 Că lui îi e conservat
 Loc în enciclopedie
 Că-i grozav în istorie
 Și minunat o ști scrie.
 Apoi cum s'a deșteptat
 În Traumbuch el a cătat
 Și acolo a aflat
 Că visul nu l'a-nșela
 Istorii de va scria,
 Dar se nu afle Bunea
 C'apoi vai de pielea sa.
 Atunci condeiful lua
 În cerneală-l întingea
 Pe hârtie mi-l punea
 Și scriea, scriea, scriea
 Tot felul de istorii
 Despre dobitoace vii
 Despre șerpi și priculici,
 Metropoliți și vlădici
 Până-n urmă constata
 Că Traian și Agripa
 Și Cesar și Hanibal
 Și Filip și Decebal
 Au fost vlădici în Ardeal

Ear vestitul Ducipal
 Metropolit fu-n Ardeal.
 Bunea din Blaj cum cetia
 Ris cu hohot mi-l prindea
 Căci, sëracul, nu ştia
 Cum istorii ai se scrij
 De eşti Toader din Sibii!
 Dar lui Toader ce-i păsa
 Ce zicea Dr. Bunea?!
 Mai fost'a el critizat,
 Ca dela oale cărat
 Şi totuşi n'a desperat!
 El tot scrie, scrie, scrie
 Politici şi istorie
 Ca *fricos* se nu rămâie
 Că doar zice moşu Cula:
Mincinos mai fost'a dada
 Dar *fricos* se nu rămâie.
 Şti şi dada prin pădure
 Când trecea şi el odată
 A întâlnit de lupi o ceată, ...

Mare potaie de lupi
 Cât albine-n şapte stupi
 Dar nu s'a temut de ei
 Că din fire-i curăgios,
 Un altul în locul dadii
 De frică cădea pe jos
 Şi-l lovia o călcătură
 De-i clănţania dinţii-n gură;
 Chiar așa şi nenea Toader
 Când trecea şi el odată
 Prin sēcreata istorie
 Află de vlădici o creată
 Dar vlădici, coalea, cu barbă
 Ş'un metropolit de treabă.
 Şi fiind om curăgios
 De ei nu s'a înfricat
 Un altul cădea chiar jos
 Dar el nici nu-i supērat
 Şi-n veci nici nu o se fie,
 „*Mincinos* mai fost'a dada
 Dar *fricos* se nu rămâie!“

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Hop Marcule nu te da,
Nu te da, nu te lăsa,
Joacă bine în Gherla
Că bine dacă-i juca,
Bun colac îi căpăta,
Ear dacă nu-i juca bine
Buie dracii toți în tine!

Hop că-n Gherla, cum se știe,
Este o preparandie
Ori cum s'ar zice fabrică
De unde dascalii pică
Ca din cer, numa ce-i vezi,
Gândești c'ar fi huhurezi
Așa cântă de-ndesat
Isten áld meg a Magyar.

Ear preste preparandie
 Lumea — țara toată știe
 Că este un director
 Mai lung ca un răștitor;
 Lung e Doamne, lung din
 [fire,
 Și are o presimțire
 Cum rar om poate afla
 Tocmai p'aici, pîn Gherla,
 Drept că e și constat
 Că cel mai lung om de stat
 Este domnul director,
 Capul preparanzilor.

Dumnilui ca lung din fire
 Și ca om plin de simțire
 Ști bine că tămâia
 Și smirna și agiasma
 Imblânzesc chiar și dracii
 Necum pe inspectorii!
 Deci se pune, tămâiază,
 Pe creatura vitează
 Botezată inspector
 Pre pielea dascălilor.
 Și tămâia se se prindă,
 Preparanzilor demândă
 Să cânte cu glas înalt
Isten áld meg a Magyarat;
 Și smirna cea prețuită
 Și aghiasma cea sfințită
 Bine se fie primită,
 Domnul B., pardon, director
 Joc al preparanzilor
 Din Olimpu Armenilor

Dă poruncă, cum el știe,
 Cum că la preparandie
 Stindard mândru — tricolor
 Tricolor — șovăitor
 Se ridice-n luminiș
 Colo sus pe coperiș,
 Unde vântul se mi-l bată
 Soare fierbinte se-l ardă
 Lumea — țara se mi-l creadă
 Că acolo-n luminiș
 Pe înaltul coperiș
 E urcat de cel mai înalt
 Director și om de stat,
 Canonic prea învățat,
 Preposit mult cumpătat
 Care cu fală și dor
 Subscrie Bene Șandor,
 La preparanzi director.

Cu domnul acel lunguț
 Joacă bine măi Mărcuț,
 Joacă bine și-ndesat
 Și descântă rēspicat:
 Joacă Bene cu Mărcuțu
 De bubuie pămēntu!
 Hop domnule pe sub ciur
 Că doară nu ești Ungur
 Se nu te-nvērți împregiur
 Împregiurul steagului
 De doruțul toiagului!
 Și te uită tot la steag,
 Și te razumă-n toiag,
 Cine așa când te a vedea
 Să zică: ăsta-i Bene

Cel ce steagul la urcat
 P'al dascălilor palat
 Cu gând la episcopat,
 Da-i cam rău, Măria ta
 Că vlădica nost nu vrea
 De dragul Măriei tale
 Ş'apuce pe drum la vale
 P'a elisului cărare
 Se facă loc Măriei tale.
 Deci până una, alta
 Stai în loc, Măria ta,
 Razimă-te-n parapleu
 Şi priveşte tot mereu
 La steagul cel tricolor,
 Tricolor — şovăitor
 Şi dacă cumva-i vedea
 Că-şi schimbă colorile
 Şi te prind sudorile,
 Atunci se ştii că-i semn bun,
 Că-n ajunul de Crăciun
 Vei umbla a colinda
 Colo la Budapeşta
 După cârja vlădicească
 Din satul Armenilor
 Şi-a Rózsa Şandorilor;
 Ear privind la tricolor
 Tricolor şovăitor
 De-i vedea că nu se schimbă
 Şi tu ai puştea pe limbă,
 Atunci se şti că-i semn rău
 Că nu ajungi archiereu
 Ca şi Cula din părau.
 Apoi Marcule te du
 Dar te du cinaş, mândru

În Pecica, lângă Arad
 Unde un voinic bărbat
 Voui se fie deputat,
 George Popa e numit
 Ş'aşa greu s'a poticnit
 În Pecica cât merse veste,
 Merse veste şi poveste
 Că-n Pecica, Dobra şi Nădlac
 Din oue negre de drac
 Clocite de-un liliac
 A eşit smeu aripat
 Care umblă prin Bănat
 Sufletele arvonind,
 Voturile cumpărând
 Cumpărând tot pe minciuni,
 Nici unul pe bani buni!
 În Pecica Marcuţule
 Vei afla potcoavele
 Lui Dr. George Popa
 Şi a lui Vlad dela Dobra,
 Şi a altor cei paralei
 Ce umblă călări pe smei;
 Apoi tu Mărcuţule
 Adună potcoavele
 Şi le du lui Păcăţian
 Marele istorician
 Se vază nu-s ele aici
 Rămase dela vlădici
 De vlădici preistorici?
 Apoi tu, dragă Mărcuţ,
 De-ai şti că ajungi descult,
 Dute, că-ţi dau se cinezi,
 De-i juca în Er-Kenéz

În diecesa Orăzii
Cu părintele de aci!

Hop și hop și eară hop!
Că popa Ioan Clintoc
E popă, nu-i dobitoc,
Că doar vitele de aci,
Se le bați pân' li-i sluti,
N'or fi-n stare a rosti,
A rosti a pildui
Cânteca lui Rákoczi;
Dar popa Ioan Clintoc
E popă, nu-i dobitoc
Că doamne bine mai ști
Cânteca lui Rákoczi
Și o cântă, și o-ntonează
Când vr'o cruce el așează
Ear poporul după el
Cântă mândru cinășel
A lui Kossuth cântecă
De gândești că se-nneacă
Cu ăst popă, Marcule,
Joacă tu puiuțule
Joacă mândru, frumușel,
Cu norodul după el!
Și jucând tu le descântă:
Mă Clintoc fără de
[smântă,
Cine dracu te-o îndires
Se duci norodu-n eres?
Fost'a musai, mă Clintoc,
Să sbieri ca un dobitoc
Cânteca lui Rákoczi
Și a lui Kossuthbácsi?

N'ai tu cărți duhovnicești
Cu voscresne creștinești
Din care se glăsuești
De-i vrea, până se plesnești?
Dacă n'ai, haida Clintoc
Pe sub ciur se mi te joc
Și jucând zbiară ca țapii
Cânteca lui Rákoczi
Și a lui Kossuthbácsi
Bată-te miezul nopții
În ușa bisericii!

Apoi Mărcuț fătul meu
Du-te tu pân' la Brașeu
Și întreabă tot mereu
Până doară vei afla
Unde-i birtul „Corona“?
Apoi dac'o vei afla
Tu acolo vei intra
De birtaș vei întreba
N'a văzut acum curund
Un popă p'acolo-mblând,
Un popă cu urechi mari
Botezat George Dogari
Care-i popă foarte ocoș
Și popește chiar în Marcoș?
Dacă el te-ar ști învăța
Și popii de urmă-i da
Ia-l frumos pe încungiur
Doar li-i celui sub ciur.
Sub ciur dacă li-i vedea
Descântă-i Mărcuț așa:
Părinte popă Dogari
Bată-te slujbele mari

Lasă-ți — rogu-te învêțul,
Că de nu, te iau cu
[bățul!

Las crîșmele în pustie
Și fetele-n sărăcie
Că de popi nu-s crîșmele
Nu-s nici chelnărițele
Ci-i postul și slujbele
Bată-te Vinerile:
Vinerea din postul crucii
C'aceea uscă și nucii,
Vinerea din postul mare,
C'aceea uscă mai tare.

Apoi Mărcuț fătul meu
Du-te la Sitabuzeu
La popa Ioan Dima
Care-i per tu cu Ana
Știi, cu Ana Sinului
Din Valea Boroșnicului.
De-l găsești să-i zici așa:
Părinte popă Dima
Aruncă reverenda
Cunună-te cu Ana
Nu face șcandal în lume
Că aceste nu sunt glume
Că-s fapte de priculici
Vrednice de Neagovici
Alias Neagoescu
Unde se-ntoarnă Buzeul!
Voi ca preoți cucernici
Aveți chemarea aici
Pe norod a lumina
Nu a-l strica cu pilda.

Marcule cu pași pripiti
Nu juca tot neuniți
Mai joacă și popi uniți
C'aceia-s oameni cu minți;
Spre exemplu grația
Colo-n Alba-Iulia
Este Ludovic Luca
Care-și în schimbă pielea
Tocmai ca cameleonul
De-l admiră Bălgăratul;
Azi are musteți și barbă
Ca un popandraș de treabă,
Mâne ras ca un paiat
Umblă fălos prin piaț
Cu popii cei papistași
Care încă-s tunși și rași.
Ca popă voinic, unit,
E un om foarte sucit:
Copiii-i mîncă țipăi
Dar face Unguri din ei;
La petreceri românești
Pe popa nu-l întâlnești
Dar la cele ungurești
Unde nici nu te gîndești;
Ear Luca la el acasă
Cu copii și preuteasă
Vorbesc numai ungurește
Că aia le mai priește.
Dacă ceva credincios
Î-i aduce vr'un prinos
Popa Luca să-l slugească
După legea creștinească
El nu vrea până ce-i pune
Multe corone anume,

Mai bine aruncă prinosul
 De-l mânâncă păcătosul
 Așa neblagoslovit
 Cum nu s'a mai pomenit.
 Pe ăst popă Marcule
 Ia-l la braț tu puiule
 Poartă-l pe la Bălgărat
 Și-i descântă îndesat:
 Părinte popă Luca
 Ști Blajul purtarea ta?
 De n'o știe, o spun eu
 Să-ți vadă năravul teu;
 Ear de o știe și-ți dă pace
 Se faci tu ce ție-ți place,
 Atunci Blajul nu e Blaj
 Că de aceea ai curagiu
 Să-ți batjocorești norodul
 Cădea-ți-ar în cap triodul!

Apoi puiul ursului
 În Valea Almagiului
 Se te duci la primariu
 La Nicolau Olariu
 Care are-n cap greuruși
 Și e poreclit Scăiuș.
 Pe el tu mi-l drăgostește
 Precum se duculuește:
 Ia-l în brațe și-l desmiardă
 Și cu frumosu-l întreabă:
 Spune-mi jupâne primar
 Ai țigări la buzunar
 De cele de 5 grițari
 Pe care le-ai cumpărat
 Fără bani când erai beat?

Fi bun nu te îmbăta
 Și țigări nu cumpăra
 Multe pe calea asta,
 Că ori cât ești de primar
 Te-or dobza ca pe măgar!

Apoi Mărcuț dumnia-ta
 Du-te pân' la Tilișca
 Doară — doară vei afla
 Pe vestitul Ștefan Bratu,
 Care-l cunoaște tot satu
 Ca un om cu bun renume
 Jidau de profesiune.
 El e om mare de stat
 Dar umblă ca și turbat
 După Maria din boltă
 Din Gârbova cea săsească.
 Cu ea bea părălele
 Făcând preumblările
 Prin Sibiu, prin Oșorhei
 Prin Reghin și pe la băi
 Ear spuza lui de copii
 Prin Tilișca umblă pustii
 Și sunt doară unsprezece
 Adecă unu și zece.
 Pe acest Ștefan Bratu
 De poți tu pune brațu
 Prinde-l una cum ști tu
 Și-i zi: Mă măgar bătrân
 Te leg la ieslea cu fân
 De-ți lași pruncii fără milă
 Și umbli cu ai cămilă
 Prădând casa și averea
 Și pruncuții și muerea,

Și la iesle când vei fi
 Timp de un an și o zi
 Numai cu ogrinji te țin
 Tu cal și măgar bătrân!

Apoi Marcule of, of!
 Mergi de joacă la Brașov
 Că bine dacă-i juca
 A. Vlaicu te-a învăța
 Cum se porți scrisorile
 Comptabilitățile
 Vai și protocoalele.

Că A. Vlaicu-i meșter mare,
 Stă pup și cârligă zale,
 Le introduce-n ziare
 Noaptea fără luminare
 Și strigă în gura mare
 În „Nebuna“ din Arad
 Că nu mai este băiat
 Ca el de chivilisat
 Și în socoteli umblat.

Vezi Mărcuț de ți-l câștigă
 Că ți-a face o mămăligă
 Din venitul cel curat
 Care „Sudiții“ i-a dat
 Cât timp Vlaicu i-a lucrat.

Hop că Vlaicu-i meșter bun,
 Te rade fără săpun
 Dacă ți-l vei câștiga
 Marcule pe partea ta!

Apoi dute tu Mărcuț
 Și joacă pe un frățuț
 P'un frățuț, p'un om de
 [treabă
 Colo-n Biserica-albă.

Traian Lința se numește
 Și prezeș se iscălește
 La ceata cea bufănească
 Din țara bănățanească.

Și jucând zi-i: Frate Lința
 Cinie goge ți-a-ndires
 Se grăești cu Sebesztha
 Horbe fără de-nțeles
 Horbe plinie dă eres,
 În unguresc interes?

Apoi baș tu, niși nu altu,
 Baș tu, Lința laudatu
 Să-ți încâlcești limba-n gură
 Cu bāsada hai ungură?

Las'o-n brumă ungerie
 Zi tu pră bănățanie
 Ori cu șinie ci întâlni
 Și se vezi bine-i zgogi.

De mai vezi pe Năpasta
 Ori pră alt ca Sebesztha
 Zi-i glückauf bănățanește
 Și apoi Doamne ferește
 De cel ce năpăstuește!

Chiuituri d'ale țărenilor la joc.

Aș veni mândră la voi,
Nu pot intra de gunoi,
Că gunoiu e după ușă,
Vatra-î plină de cenușă?

* * *

Însuram'aș însura,
Hidă tare n'aș lua,

Nici frumoasă nu'mi prea
[place,
Că prea mulți sogori-'mi face!

* * *

Me-'nsurai luai nevastă,
Adusei pe dracu'n casă!

* * *

Bărbate sufletul meu,
 Nu'ți ajute Dumnezeu,
 Cânepă ai sēmēnat,
 Boala-n oase mīai bāgat,
 De ia coasa ș'o cosește
 De boală mă mântuește,
 Nu'mi da furca c'amețesc,
 Ci'mi dă glaja să trăiesc!

* * *

Dacă ți lele la bine,
 Iați hainele hai cu mine,
 Că coala în valea mică,
 Este-un popă ș'un vlădică,
 Ne cunună pe nimica!

* * *

Vecină dragă vecină,
 Ce gați la bărbat de cina?
 Curechiu verde din grădină,
 Cu smētână din fântână,
 Cu unsoare de pe moare!

* * *

Nevasta 'nvălită roată,
 Merge la cărciumă se'mbată,
 Vine-acasă rău beteagă,
 Bărbatul la cap o leagă
 C'un resteu dela teleaga!

* * *

Vai sēraca fata Dani,
 Cumu-'i mai zuruesc banii,
 Nu știi banii zuruesc,
 Ori păduchi-o hărăesc!

* * *

Mă ducei sara în sat,
 La nevasta cu bărbat,

Se vād bine-i însurat,
 D'o fi bine se me'nsor,
 D'o fi rău se șed fecior!

* * *

Așa zice mândra mea,
 Sē fac ziua ce-oiu putea,
 Dar seara sē merg la ea!

* * *

Mēi bādīță bādīșor,
 Nu'mi trimite atāta dor
 Pe gurile tuturor,
 Vină singur dumniata,
 Și'mi stāmpēră inima!

* * *

Ardāl focul mārītat

Că cu drag l'am așteptat,
 Și degrab' m'am săturat
 De copii și de bărbat!

* * *

Zisa badea sē me'nsor,
 Sē iau mamei ajutor,
 S'o trāntească de cuptor,
 Câte-odată și de vatră!

* * *

Cine bea la cărciumă bine
 Nu'l mai vezi cu haine bune,
 Făr' cu rele ca ș'a mele!

* * *

Frunză verde ruptă-n patru
 Badiu-i slugă l'mpēratu,
 Dar nu e slugă pe bani
 Dar slugă-n zēdar trei ani!

* * *

Zisumea badea Georghită
 S'emi fac vargă la cătrintă
 Că mă face dăscăliță,
 S'emi fac o vargă aleasă,
 Că mă face preoteasă!

* *
 * *
 *

Când vi bade la Sibiu,
 Vino pela mini dintăiu,
 Că tu ști badițo bine,
 Mândruța cu ce se ține!

* *
 * *
 *

Dute lele dute drace,
 Că năravul t'eu nu'mi place,
 Câte cătane 'ntâlnești,
 Tu cu toate povestești!

* *
 * *
 *

Vai s'eracul popa nost,
 Când aude clopotul,
 Țipă plugu'n burueni,
 Și aleargă la pomeni!

* *
 * *
 *

Popa nost îi popă prost,
 Că mîncă cu dulce'n post,
 Dar nu singur mîncă așa,
 Mîncă și preoteasa!

* *
 * *
 *

Are popa doae fete,
 Amêndoae stau se fete,
 Una fată la Crăciun,
 Cîndu-'i laptele mai bun,
 Alta fată la Ispas,
 Cîndu-'i laptele mai gras!

* *
 * *
 *

De s'ar țese pânza'n pat,
 Colo sus lîngă bărbat,
 Toate-ar fi de măritat,
 Dar s'esc în răsboi,
 Cu necaz și cu nevoi!

* *
 * *
 *

Măritam'aș mărita,
 Pânea n'o știu frămênta,
 În cuptor n'o știu băga,
 Până n'o leg cu funea!

* *
 * *
 *

Bate Doamne și trăsnește
 Căți se'nsoară pentru zestre,
 Și fac din boala neveste!

* *
 * *
 *

Frunză verde scurtă'n erace,
 Am nevastă și nu'mi place,
 Mai frumoasă n'o pot face,
 Ține-o Doamne ia-o drace!

* *
 * *
 *

Cântă lele pân' esti fată,
 Că dacă te-'i mărita
 A cântă nu-'i cuteza,
 În casă de soacrăta,
 În tindă de socrul t'eu,
 P'nfară de mutul t'eu!

* *
 * *
 *

Acum frate până poți,
 Făți cărări în tote părți,
 Că dacă te-'i însura,
 Toate ți s'or înfunda,
 Nu cu pari nici cu nuele,
 Ci numai cu vorbe grele!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Dumnezeu toate le-a făcut bine.

Chiar și orbii din comitetul administrativ al Astrei, cari nimica nu văd, sunt bine făcuți.

Adunați în ședință plenară, ca să se consulteze, cine să conducă adunarea generală din Timișoara, membrii comitetului culturii și literaturii noastre naționale, uitându-se unul la altul, n'au văzut pe cel capace pentru atare conducere.

Unii nu erau capaci de conducere din motive de infirmități trupești, alții din motive de infirmități spirituale, și iară alții din motive de orbire confesională.

În întunerecul ce stăpânea desbaterile orientarea era desevisit grea. Fiecare membru al maturului corp aștepta dela ceilalți să-i aprindă lumina.

După lumină caută cu multă stăruință cei-ce și-au perdut lumina.

Orbul proverbial cu întrebatul a nimerit Braile.

Aşa și comitetul central al Astrei, întrebând, a aflat pe unul cu-n ochiu, pe care l'a încredințat cu conducerea adunării generale din Timișoara.

Între orbi, cel cu-n ochiu e rege.

Aşa a ajuns Dr. Lemény*) conducător al adunării generale dela Timișoara, deși el nici membru în comitetul central al Astrei nu era, ci trăgea simplu în legău la carul culturii și literaturii naționale — era adecă un biet membru suplent al comitetului.

Membru suplent se numește acel individ, care are chiemarea a suplini în cutare corporațiune constătatoare din mai mulți membrii pe unul absent, sau să umple un gol.

Învățații susțin, că-n natură nu există gol.

Acești învățați însă nu s'au uitat la comitetul central al Astrei, care representă ceea-ce strămoșii nostri numiau „horribile vacuum“ sau, cum pe la noi se zice „Lipiu d'al lui Stan Șindilă“ adecă „O straiță goală“!

Prin urmare, dacă dintre cei 12 membrii activi ai comitetului administrativ, ce stă în capul Astrei, nu s'a aflat unul capace de a conduce adunarea generală dela Timișoara, și cu conducerea aceleia s'a încredințat legăuarul Dr. Lemény, acesta se poate numi reprezentantul golului în natură.

Faptul acesta desminte pe acei învățați, cari susțin, că-n natură nu există gol.

Lumea română normal cugetătoare se întreabă: E posibil — de rațional nu poate fi vorba — ca un membru în legău al unei corporațiuni constătatoare din 12 membrii ordinari să-i represînte pe toți acestia?

Iată răspunsul.

*) Doar nu, ca cei din Budapalestina să creadă, că președintele Astrei e maghiar?
Culegătorul.

„Omne vivum ex ovo“, sau pe românește: „Toate vietățile din ou se nasc“!

Așa și președintele conducător al adunării generale dela Timișoara!

Oul, din care Dr. Lemény a ieșit președinte al adunării generale dela Timișoara l'a ouat clubul antiunit din restauratul dela Stadtpark. Ivan l'a clocit în cuibul lui Cosma, iar membrii uniți din comitetul plenar al Astrei, cu ciocul neutralității au spart oul, și per maiora au scos puiul delegat.

Esta e primul cas în istoria Astrei, în care uniții au ajutat neuniților să se suie pe cal.

Totul se învârte în jurul unei câinii diplomatice de partid gr. or.

În comitetul central al Astrei trei călugări gr. or. își sparg camilavca pentru cultura și literatura poporului român, iară-n Timișoara e un singur post de episcopie gr. or. vacant.

Toți cei trei călugări sunt oameni cu vederi atât de înalte, încât unul pe altul nu se pot vedea.

Întâietate unul altuia nu și-ar concede doar nici în cazul grecilor din Blaj, când cu îmbulzala la temniță.

Unul din acești trei călugări, sau indivizi căzuți cu spiritul timpului în conflict, deși dresat la conduceri de adunări generale, s'a declarat, că nu primește conducerea adunării dela Timișoara.

Al doilea, provocat fiind, n'a zis ba.

Al triilea s'a supărat, pentru că la el nime n'a reflectat.

Așa s'a întâmplat, că Rușii, angajați fiind în războiul cu Japanezii, chestia orientală despre conducerea adunării dela Timișoara, în ședința ad hoc a comitetului central a rămas neresolvată.

Ședința s'a amânat!

Într'aceea s'a convocat areopagul antiunit în restaurantul dela Stadtpark.

În areopag preşedintele Ivan, cugetând că el e Neptun, a strigat: Quos ego? Domnilor şi doamnelor¹⁾! Călugărul, care în ultima şedinţă a comitetului Astrei, la întrebarea, dacă e aplecat a conduce adunarea generală dela Timișoara a răspuns cu „da“, la nici un cas nu poate fi încredinţat cu atare misiune onorifică.

Domnilor şi doamnelor²⁾! În Timișoara e postul de episcop gr. or. vacant. Noi, cari totdeauna avem interesele sfintei noastre bisereci înaintea ochilor pungii proprii, nu putem concede, ca un om, care nu-i de pănura noastră, prin încredinţarea cu conducerea adunării generale a Astrei să-şi formeze cuib în episcopia din Timișoara. Bravo! Să trăiască!

Domnilor şi doamnelor³⁾! Eu propun de conducător al adunării generale dela Timișoara pe Dr. Lemény, şi ve asigur, că pentru propunerea mea vor vota în comitet şi uniţii, cari nimica n'au de pierdut, de vreme ce după hotărîrea noastră Şuluţ se va alege preşedinte, Marienescu vicepreşedinte⁴⁾.

Să trăiască! Bravo! Bravo!

Aşa s'a întimplat. Nici unul din departe vnezătorii membrii ai comitetului central n'a mai reflectat la călugărul, care, la provocarea lor, dacă n'ar fi aplecat să conducă adunarea dela Timișoara, a răspuns cu „da“!

Săracă lume, cum te . . . vacile!

¹⁾ În areopag, afară de un membru, care poartă căiţă, nici o doamnă nu era. Culegătorul.

²⁾ O marcheriţă tocma servea p'un membru din areopag cu bere. Culegătorul.

³⁾ Nuşa, stariţa dela mănăstirea „Ivan“ tocma întrase în restaurant. Culegătorul.

⁴⁾ Oare Marienescu, celebrul literat, jude de tablă, membru al academiei române etc. etc. primiva postul de vicepreşedinte, locţiitor alui I. Şuluţ, care a visat numai, ca el e strenepot alui Stefan cel mare?

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Soațe! Cetit'ai tu cartea lui Dr. Bunea „Ierarchia Românilor din Ardeal și Ungaria?”

Pupăză: Nu!

Colac: Da cartea lui T. V. Păcățan „Istoriografi vechi, și istoriografi noi”?

Pupăză: Nu! — Pe seceta asta, în care bucatele ni se uscă pe câmp, nu-mi vine se cetesc zarzavaturile istorice ale lui Dr. Bunea și T. V. Păcățan, că nu vreau să mi se uște și crerii din cap! — Tu le-ai cetit?

Colac: Nu! — Eu nu țin nici pe Dr. Bunea, nici pe T. V. Păcățan capaci să-mi scrie adevărata stare a lucrurilor de acum trei-patru sute de ani, pe cari nici contimporanii acelor vremi nu le-au putut cunoaște exact!

Pupăză: Atunci hai se vorbim ca țigănul cu nașso pe întunerec!

Colac: De, eu voiam să-ți aflu părerea ta despre cele două cărți!

Pupăză: Eu n'am darul de a judeca despre lucruri necunoscute!

Colac: Atunci cum vine „Rëveșul“, care însuși mărturisește, că nu cunoaște cartea lui T. V. Păcățan să susțină, că Păcățan nu se pricepe absolut deloc la istoriografie?

Pupăză: De, sunt oameni, cari din princip scriu prostii!

Colac: Și fac carieră! Tu însă pe mine să nu mă numeri între aceștia, deși trebe să-ți mărturisesc, că eu nu-mi pot da socoteala ce-i istoriograf?

Pupăză: Istoriograf e un fabricant în articuli d'ai lui „Tempi passatti“! — Va se zică, dacă preste trei-patru sute de ani un Dr. Bunea, ori un Dr. Rëulea, află în cutare arhivă „Calicul“, și cetind greșit, în loc de „*Popa Colac cu popa Pupăză*“, cetește „*Papa Colac cu papa Pupăză*“ apoi face istorie, și susține mortis, că-n anul 1904 au fost doi papi „*Papa Colac și Papa Pupăză*“, ala se numește „istoriograf“!

Colac: Te-am înțeles — dar eu te părăsesc soațe, și me duc se mai facem în Vërd un maslu pentru ploae, adio!

Pupăză: Acolo, unde când ați mai făcut un maslu, popa din Veseud s'a înglodat în „*Rovina preotesii*“?

Colac: Da! — da!

Pupăză: Dute, doar te înglozi și tu, și dai de mintea „Rëveșului“!

Dividenda licvidării.

— Nu te-nțeleg ce tot socotești tu cu atâta stăruință ?

— Cum se nu socotesc ? — Din licvidarea Concordii acționarii vor primi 4°/_o, prin urmare 96°/_o s'au furat, dar mie-mi iese din socoteală un furțișag numai de 90°/_o... ce s'au ales din cele 6°/_o ?

— Cele 6°/_o le-au furat sigur decând tu te-ai apucat de socoteală !

D-lui Sport: D-ta, ca și ori-care corespondent anonim, ești un nime!

D-lui C. în L.: Căzâniile din Chiriacodrom nu-s pentru mine!

D-lui N. în B.: În jîreada de paie, ce mi-ai trimis, nici un grăunțe n'am aflat. Cautăți alt consument. Estan paiele se plătesc bine!

Corespondentului din T. V.: Prea multe d'odată, și de puțin interes public!

BCU Cluj / Central University Library Cluj.

Haptak!

Numărul present e ultimul, care se trimite aboneților re-stanțieri.

Prima Noemvrie e ultimul termin, până la care ori-ce re-stanță de abonament trebe plătită.

Și încrederea Calicalui se rupe pe unde-i așa mai subțire.

Administrația Calicalui.